

[Jens Foged.]

strationen så vidt, at den bliver uoverskuelig i masser af områder, og det er en af årsagerne til, at vi beder om, at det bliver ført tilbage til den tidligere tilstand.

Når det ærede medlem hr. Hans Lund gav udtryk for, at vi skulle ændre lovene så sjældent som muligt, er jeg ganske enig. Men den ændring, der kom sidste gang, skulle regeringen have undladt; så havde vi været fri for denne debat i dag.

Jeg håber derfor, at vi også med hensyn til ekspropriationerne, selv om ministeren var så stærkt afvisende, kan få en frugtbar debat om, hvordan vi kommer uregelmæssigheder og urimelige konsekvenser til livs også på dette område.

Finansministeren (Grimbaum): Jeg synes, der er en ting, som hr. Jens Foged ikke tilstrækkeligt har med i billedet, når han taler om, hvorledes den lov, der vil komme til at gælde fra 1. januar, vil virke, og det er henstandsreglen. Hvis hr. Jens Foged havde taget henstandsreglen med, ville billedet se helt anderledes ud. Henstandsreglen går ud på, at man på livstid i brandtilfælde kan undgå beskatningen, mod at det offentlige får den stående som en prioritet, der skal forrentes, som hr. Juul-Madsen også rigtigt understregede. Det er sandheden om det, der er gennemført, og det er en sandhed, som desværre ikke er kommet frem i den offentlige debat. Hvis man skal vurdere regeringens lov, må man ikke glemme, at der gives henstand på livstid eller til næste salg, og så ændrer billedet sig.

Dette være også sagt til hr. Bernhard Baunsgaard, som harcelerede temmelig meget over finansministeren, der havde lovet at komme med et forslag, men først nu, da venstre og konservative kom med noget, opdagede, at der var noget galt. Nu er det fremgået af, hvad jeg har sagt, at det er noget, man har arbejdet med i lang tid i finansministeriet, og det var i øvrigt sagt, inden hr. Bernhard Baunsgaard gjorde denne bemærkning. Det fortæller måske mere om hr. Bernhard Baunsgaard end om finansministeren.

Jeg vil dertil føje — og det synes jeg er mere væsentligt — at det, betænkningen går ud på, er en stramning af reglerne i forhold til

det, der er vedtaget. Altså det, der sker ved, at finansministeren ikke kommer med et forslag om disse afskrivningsbestemmelser, er ikke, at finansministeren nu stiller skatteyderne ringere, end de ellers ville være stillet, men han stiller dem bedre. Det har dog altid været god latin, at begunstigende regler gjorde man ikke vrøvl over. Hvis det var regler, der virkelig ramte ind på skatteyderne, ja, så er det klart, så ville hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger her i dag være fuldstændig rimelige, men de er fuldstændig urimelige på den baggrund, der foreligger.

Vi er altså i finansministeriet nået dertil, at vi siger: vi vil ikke foreslå disse stramminger af reglerne. Det er jo en meget mild ordning, der er gennemført, idet ordningen går ud på, at vel konstaterer man den særlige indkomstskat, men i øvrigt giver man henstand med betalingen enten på livstid eller til næste salg mod en passende forrentning. Men jeg har altså ikke noget imod, og det er der jo også blevet taget venligt imod, at vi drøfter disse problemer i udvalget. Det kan da godt være, at det er for god en ordning, regeringen har gennemført, og at man skal have en vis stramning. Det er jeg nu ikke så forfærdelig meget ude på. Jeg synes, det er en meget god ordning, at tilsvaret til det offentlige står som en prioritet.

Det er nemlig ikke rigtigt, hvad hr. Juul-Madsen var inde på, da han sagde, at vi kunne godt helt undvære beskatningen, for den kom jo i den sidste ende alligevel ved salg eller dødsfald, og det ved hr. Juul-Madsen godt. Det er ikke rigtigt, for man begynder på en frisk. Man begynder jo på en frisk i disse tilfælde med erstatningsejendomme, og det gælder både afskrivningerne og beregningerne af den særlige indkomst med 30 pct.s reglen og 6 pct.s reglen osv. Man begynder på en frisk med en kæmpehøj bygningsværdi i forhold til den, man havde i forvejen.

Jeg kan i og for sig godt tilslutte mig den tankegang, der lå hos hr. Juul-Madsen — princippet i det tror jeg nemlig vi er enige om — men vi skal bare have det udformet på en sådan måde, at man får en rimelig løsning ud af det, og jeg forstod også på hr. Juul-Madsen, at det var han indforstået med.